

Münih Olimpiyat Oyunları Meşale Koşusu

Güner Friki (Resmi raporum dışında özel notlarımdır.)

Her Olimpiyat oyunu için Olimp'de, güneş ışınından sağlanan alev, oyunların yapılacağı stadyuma, açılış merasiminden kapanışa kadar yanmak üzere getirilir. Meşale gerekirse değişik vasıtalarla fakat genel olarak sporcular tarafından koşularak taşınır.

Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi'nin talebi üzerine 1972 Münih Olimpiyatı meşalesi Türkiye'den de geçti. TMOK Yönetim Kurulu meşale koşusu ile ilgili çalışmalar ve bu arada Münih Organizasyon Komitesi ile koordinasyon görevlerini bana verdi. Atletizm Federasyonu Başkanı Jerfi Fıratlı'nın talimatları ve Federasyon Yönetim Kurulu'ndan Sabri Köseoğlu'nun çalışmaları sonucu ilgili merciler yönlendirildi. Geniş bilgi TMOK'ya sunduğum raporumda bulunmaktadır. Bu özel yazı bazı trajikomik olayları hatırlamaktan ibarettir.

Yunan sınır kapısından alınarak, birer kilometre koşan sporcular tarafından İstanbul'a getirilip bir gece kaldıktan sonra Bulgaristan sınırına koşulacak meşale hakkında Münih Organizasyon Komitesi raporunun (iki kalın kitaptır) ilgili kısmında diğer ülkeler hakkında bir kayıt yok ama Türkiye (uzun olan parkurunu çok başarılı bir şekilde realize etti) kaydı bulunmaktadır. Başarılarımızda emekleri geçenlere çok müteşekkirim.

İşin perde arkası:

Haftada 45 dakikalık jimnastik dersi kondisyonlu 550 gencimizin Temmuz sıcağında birer km. koşmaları gerekiyordu.

Kafile iki adet Renault otomobil, iki otobüs, bir minibüs ve bir ambulans idi. En önde birer kilometreyi işaretleyen Sabri Köseoğlu'nun otomobili, arkasında Münih Organizasyon Komitesi'nin meşaleleri taşıyan minibüsü, bir arkasında il sınırı içinde koşacakları taşıyan otobüs, daha sonra koşuyu bitirenleri toplayan otobüs, arkasında ambulans ve bir ileri bir geri giderek koşuyu düzenleyecek olan benim otomobilim. Elimizde iki otomobil arasında gereken teması sağlayacak Kara Kuvvetlerinin telsiz telefonları ile dört dörtlük bir kafile oluşmuştu.

Planımız eksiksiz gibi idi. Her bir ilin Sağlık Müdürlükleri; içinde sağlık memuru ile oksijen tüpü bulunan bir ambulans verecek, bize gönüllü olarak katılan hanım doktor (B.C.) ise sağlık durumunu dirije edecekti. Fakat evdeki hesap çarşıya uymadı. Hanım doktor Tekirdağ'a gelmeden, havanın sıcaklığından bahsederek İstanbul'a döndü. Kaldık doktorsuz. Vilayetlerin birinde gençlerden biri fenalık geçirdi. Sağlık memurunun işi olduğu bahanesi ile yerine koyduğu çaycı arkadaşı işe yaramadı; oksijen maskesinin kutusu var

Güner Frik'in Kaleminden...

fakat maskesi yoktu. Oksijen tüpünde manometre sıfırı gösteriyordu, yani boştu. Delikanlının yüzüne su serptik kendine geldi.

Sınırdaki Yunan Olimpiyat Komitesi ilgilileri ile buluşup meşaleyi devir aldıktan sonra bir problem çıkmadan İstanbul'a geldik. Taksim'de AKM önünde, Aygaz'ın finanse ettiği Olimpik amblemlilik büyük metal bir meşale merasimle yakıldı. Merasimde IOC'den Paulen ve Suat Erler bulundular. Butan gazının bütün gece yanışı pek güzelmiş. Biz sağda solda kafilemiz için doktor aradık, heveslisini bulamadık. Ertesi sabah kısa bir merasimden sonra Bulgaristan sınırına doğru yola koyulduk.

Koşunun yarıda kalma tehlikeleri:

Başta belirtmeyi unuttum: Münih Olimpiyat Organizasyon Komitesi'nin paslanmaz çelikten, butan gazı kartuşu ile yanan, hakikaten çok güzel bir meşalesi vardı ve her 1 km. koşana hediye olarak veriliyordu. (X) kasabasını geçerken Jandarma kumandanı bize gelerek kendisine bir meşale verilmediği takdirde koşuyu durduracağı tehdidini savurdu. Tatlı söz yaramadı, kumandan vahşileştikçe vahşileşti. Yanımızda orduya ait koyu yeşil renkli telsizler var ama çalıştıramıyoruz. Sonradan öğrendik telsizlerin bataryaları şarjsızmış. Ne olacak paniği arasında, çalışmayan telsiz çalışıyormuş gibi rol yaparak sözüm ona Paşa'yı aradık. Paşa'nın adı bizi kurtardı ve kumandan ortadan kayboldu.

Meşalenin değiştirileceği 1'er km'yi işaretlemek için beyaz boya gerekiyordu. O zamanın İstanbul B.T. Bölge Müdürü F.P. bize 10 kg. boya sözü vermişti. Yarın göndereceğiz dedi ama o yarın hiçbir zaman olmadı. Gittik, son dakika satın aldık. Şansımıza diğer bölgeler sözlerini tutmuşlardı. Köseoğlu'nun önden giderek, bir elinde fırça öbür elinde boya; yanlış veya unutulmuş kilometreleri işaretlemesi işlerimizi biraz zora sokmuştu.

Sonradan öğrendiğimize göre; meşale kafilemizin belkemikleri olan otobüslerden birinin stepnesi yok, öbürünün ise var ama havasızmış. Düşünün bir lastik patlasaydı zamana paralel planlı meşale koşusunun hali ne olacaktı? Herhalde sınırdaki randevumuza otomobil ile yetişirmek zorunda kalacak, yabancılara da rezil olacaktık.

Münih Organizasyon Komitesi ile temaslara:

Organizasyon Komitesi beni iki kere Münih'e davet etti. Biri meşale koşusunun yapılacağı ülkeler arasında koordinasyon toplantısı, ikincisi ise ağaç fidanları ekiliş seremonisi idi.

Almanya'dan adıma uçak bileti ve toplantıya davet yazısı geldi. O tarihlerde Avrupa'ya gitmek için vize gerekmiyordu. Adamlar bize güveniyor ama bizim birbirimize itimadımız olmadığından mevzuat icabı oradaki masrafları onların ödeyeceğine dair konsolosluk

Güner Frik'in Tarih'in Kaleminden...

tasdikli taahhütname gerekiyordu. Böyle bir taahhütname istemeyi memleketim adına onur kırıcı bulduğum için B.T. Genel Müdürü İ.H.G.'e rica ettim, bana özel bir çıkış müsaadesi sağladı.

Yanıma idarecilerden birinin de benimle beraber olmasını teklif ettiler. Ben iyi niyetle yapıldığına inandığım teklifi kişinin yabancı dil bilmemesi bakımından bana yardımcı olamayacağını, bu bakımdan iki kişi gitmenin israf teşkil edeceğini, Münih'deki ataşemiz E.G.'in yabancı dil bilmeyen kişiye tercümanlık yapabileceğini söyleyerek biletimi Genel Müdüre uzattım. Genel Müdür önce şaşırıldı. Sonra beni haklı bularak yalnız gitmemi doğru buldu. Benimle beraber olması teklif edilen kişinin yıllar sonra (sen beni istememişsin, ne güzel gezecektik) sitemini unutamıyorum.

Ağaç fidanları:

Münih'de ikinci dünya harbi molozları üzerine toprak koyarak ortaya bir tepe çıkarılmış idi. Münih Olimpiyat Organizasyon Komitesi bu tepiyi bir barış parkı haline sokmak gayesi ile her ülkeden o ülkeyi temsil edecek fidanların dikilmesini düşünmüş. Türk fidanları ile gelmemiz ve yapılacak seremoniye iştirak etmemiz için zamanın Uluslararası Olimpiyat Komitesi Türkiye delegesi Suat Erler ve ben Münih'e davet edildik. İki adet sedir ağacı fidanı ile Münih'e uçtuk.

Bizden iki gün önce yapılacak olan, Yunan söğüt ağacı fidanları seremonisi ve kokteyline davet edildik. Bay Suat Erler, TMOK ataşemiz Erdoğan Gökçeler, Y. Müh. İlhan Eranlı ve ben kokteyle gittik. Dört başı mamur bir kokteyl idi. Bonn'dan gelen Yunan Elçisi, Münih Başkonsolosu ve Ataşeler hazır bulundular.

Yunan MOK Genel Sekreteri Epominandas Petralias söğüt ağacının mitolojideki yerinden bahsederken Alman MOK Başkanı Willi Daume lafi yanında kesip "Ama siz bu ağacın altında Türklere harp ilan etmişsiniz" patavatsızlığına şaşırın Petralias bize bakıp, ne yapayım gibilerden omuzlarını kaldırıp "Siz öyle diyorsunuz ama ben öyle bir şey bilmiyorum olsa da iki ülke artık dost" diye konuyu kapadı.

Türk delegasyonuna birincilik verilışı:

Olimpiyat Oyunları için gönüllüler arasından çok iyi yabancı dil bilen seçkin gençler mihmandar olarak görevlendirilir.

Yunan kokteylinde Nestle fabrikası Umum Müdürünün kızı yanımıza gelerek Suat Bey'e "Ben mihmandar kızların elçisi olarak geliyorum, en yakışıklı ekip seçimimizde birinci oldunuz" demesi hoşumuza gitti.

Türk sedir ağacı fidanlarının dikimi seremonisi:

Suat Bey'le birlikte getirdiğimiz iki sedir fidanının dikimi seremonisi Yunanlıların seremonisinden iki gün sonra idi. Kokteyl paramız ve hiçbir ön hazırlığımız yoktu. Paçaları sıvayarak önce Türk Başkonsolosu ile görüştük, problemlerimizi anlattık. Mevcut mevzuata göre herhangi bir destek sağlayamayacaklarını ancak seremoniye gelebileceklerini ifade ettiler. Bizde alışlagelmiş olan dilenme faslı ne Suat Bey ne de bende bulunmadığı için ümidimizi kestik ve üzülerek otelimize döndük.

Kokteyl günü bize ayrılan yere gelince ne görelim? Uzun bir masa üstünde içkiler, meze-ler ve pastalar donanmış, beyaz ceketli garsonlar servis yapıyorlar. Herkes şaşkın (ben hariç) ve mesut, gelenleri karşılamaya başladık. Bir süre bizim resmi zevatı bekledik, boşuna beklediğimizi anlayınca merasimi başlatarak fidanları diktik.

Suat Bey bana "Öğrendim, finansmanı sen cebinden yapmışsın" dedi. Keşke öğren-meseydi.

İstanbul Şehrinin Olimpiyat Adaylığı

Güner Frik

2000 Olimpiyat oyunlarına İstanbul adaylığı ortaya atıldığı zaman belirttiğim endişelerimden üyesi olduğum T.M.O.K. yönetim kurulundaki arkadaşlarımın bir kısmı hoşlanmadılar. 10-15 yıl içindeki gelişmeler maalesef endişelerimin yersiz olmadığını kanıtıyor.

Yanlış anlaşılması için vurgulamam gereken husus şudur: OLİMPİYAT OYUNLARININ İSTANBUL'DA YAPILMASININ KARŞISINDA DEĞİLDİM VE DEĞİLİM.

Benim tezim: HENÜZ HAZIR DEĞİLİZ idi ve bugün dahi görüşümü değiştirecek bir duruma varılmamıştır.

Amatör spor idareciliği zamanıma ait anılarımdan birinin aşağıdaki özeti Olimpiyat adaylığımız ile ilgili endişelerimi belirtmektedir.

Tarih: 12 Nisan 1992 Swissair'in SR324 No'lu Zürich-İstanbul uçağı.

1 A koltuğunda: J. A. Samaranch (Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı),

1 B de: A. Inchpauze (Başkanın özel sekreteri),

2 A da: Fahire Frik (Eşim),

2 B de: Güner Frik (Ben) (Avrupa Olimpiyat Komiteleri Birliği Yönetim Kurulu ve Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Yönetim Kurulu Üyesi).

(Başkan, final four için ben ise tatil dönüşü İstanbul'a uçuyorduk. Spor dünyasından başka birileri yoktu.)

Uçak kalktıktan sonra Başkan ve ben boş olan ortadaki koltuklara geçerek İstanbul'a kadar ahbaplık ettik. Konuştuklarımız arasında İstanbul Olimpiyat adaylığı ile ilgili kısım şöyledir: (S = Samaranch, F = Frik)

S- İstanbul adaylığı hakkında ne düşünüyorsunuz?

F- TMOK Yönetim Kurulu Üyesi Frik'e mi yoksa vatandaş Frik'e mi soruyorsunuz? İki farklı cevabım var.

S- Güner'e Juan Antonio özel olarak soruyor ve seçime kadar aramızda kalacak.

F- Seçimde sizin oyunuz olmayacağı ve komitem zarar görmeyeceğinden adaylık için henüz hazır olmadığımız görüşümü ifade edebilirim.

S- Bu sonuca neden vardığımızı açar mısınız?

F- Bir arkadaşımdan, bir işin realizasyonu için (5 M) formülü işlerliğini duymuştum:

Birinci M = Money (Para)

İkinci M = Management (Yönetim)

Üçüncü M = Machinery (Konumuzda spor tesisleri)

Dördüncü M = Manpower (İnsan gücü)

Güner Frik'in Kaleminden... Kaleminden...

Beşinci M = Maintenance (Bakım-onarım)

S- Tekrar eder misiniz not alayım (not etti).

F- 5 M formülüne göre durumumuz şudur:

Para: Paramız yetersizdir. Olimpiyat kanunu bunu karşılar tezi inandırıcı değildir. Bürokrat veya politikacıların kanun veya kararları işlerine gelen, farklı şekillerde tefsir etmeleri gibi kötü alışkanlıkların ödeme ve zamanlamada aksilikler çıkaracağı kuvvetle muhtemeldir.

Yönetim: Problem değil, yeterli birkaç ehil idarecimiz var.

Tesis: Yeterli spor tesislerimiz yoktur. Para ve zaman konusundaki endişelerim paralelinde bu konuda da karamsarım. Allah'ın inayeti ile yaparız, ederiz lâfları hayal kurmaktan ileri gidemez. Şahit olduğum başka organizasyonlarımızdaki falsolar hâlâ rüyalarım kâbus olarak giriyorlar.

İnsan gücü: Olimpiyat hazırlığı ve realizasyonu için gereken teknik eleman, gönüllüler vb. personelin evsaf ve miktarı malum. Vasıflı insan gücümüz yok denecek kadar az, kısa zamanda yetiştiririz tezi ise kandırmacadır.

Bakım: Adaylığımız ile alakası olmayan bu konuya girmiyorum. Çevre pisliği, trafik, emniyet, yerleşim vb. hususlar dahi adaylığımızın reddine yol açacak seviyededir. 5 M'lerdeki eksiklerimiz başarısızlığımıza yeterli olduğundan bu veya başka konulara girmeyeceğim.

S- Konuları çok katı bir şekilde açıkladınız. Bu durumda önünüzde çok zor bir devre var.

F- Sayın Samaranch görüşlerim katı değil; objektiftir. Siz mevcut adaylar arasından hangi şehrin kazanacağını tahmin ediyorsunuz?

S- Sorunuz Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı'na mı yoksa Juan Antonio'ya mı?

F- Özel olarak sizden Exelans Samaranch'dan rica ediyorum.

S- Bence Beyjin (Pekin)

F- Neden Pekin?

S- Mevcut politik sebeplerden dolayı Pekin'e kayabileceğini düşünüyorum. ve İstanbul'a ininceye kadar başka şeylerden bahsettik.

NOTLAR:

- i. M formülünü Olimpiyat madalyalı tek Türk atleti Ruhi Sarıalp'dan öğrenmişim.
- ii. 5. M (bakım) bizde tahsisatsızlık veya görgüsüzlük yüzünden ihmal edilir.
- iii. Bence bize 6. bir M gerekli = Mentality (Spor mantalitesi, spor terbiyesi).
- iv. Başkan Pekin tahmininde yanıldı. Biz ise İstanbul'un sonuçlarını yaşadık.

Yukarıdaki yazım spesifik olarak İstanbul 2000, 2004 Olimpiyat adaylıklarımız içindir. TMOK ve Hazırlık Komitesinin özveri ile çalışan idealistlerini tebrik eder, başarılar dilerim.

Sporda Fair Play ve Doping

Güner Frik

Bilindiği gibi değişen dünya koşulları sporu da etkisi altına alarak amatörlüğü resmi profesyonelliğe dönüştürmüştür. Uluslararası Olimpiyat Komitesi (Amatör) kelimesini statüden atmak zorunda kalmış, (Amatörlük Yemini) programdan çıkarılmış ve diğer spor yarışmaları gibi Olimpiyatlar dahi para kazanmak ve kazandırmak için meslekleri spor olanlara (modern gladyatörlere) açılmıştır.

Seyirci daha süratli, daha yüksek, daha kuvvetliyi görmek istiyor. Spor tüccarları bu istekten azami geliri sağlayabilmek gayesi ile kabiliyetli gençleri para mükâfatları ile heveslendirerek arenaya (Spor sirkine) çıkartıyor. Düşününüz: köpek yarışlarındaki tavşanın işini yapan hız kazandıncılar (!) insan koşularında da yer alıyor.

Bunları bilmeyen yok. Ancak, bilinmesine rağmen unutulmuş bir husus bu spor işçilerinin kısa bir süre sonra, performanslarının azaldığı veya yok olduğu yani işten çıkarıldıkları, çıkmak zorunda kaldıkları zamandan sonraki yaşantıları ne olacaktır? Aynı bir konu olması bakımından, mutlu bir azınlığın dışında kalan ve sonuçları acıklı olan sporcuların hayat hikâyelerine girmeyelim.

Fair-Play Türkçe'mize **Dürüst Yarışma** olarak tercüme edilebilir. Sporcu meslek edinmiş kişiler (Sporcu, antrenör, idareci vb.) yanlışlıkla FAIR-PLAY şartlarına uyarırsa gelirleri ve şaşaalı yaşantıları tehlikeye girecektir.

Başarı için yapay yollara başvurmanın spor ahlâkına aykırı bulunduğunu, DOPING'in zararlı yan etkileri olabileceğini istediğiniz kadar anlatmaya çalışın, sonuçlar önümüzde. Bir tarafta yasaklanan maddelerin tanımı metodları üzerinde çalışılır ve çok büyük masraflarla sporcular kontrol edilmek istenirken; diğer tarafta bu maddeleri maskeleyecek metodlar araştırılıyor ve başarılı sonuçlar alınıyor. Bütün bunlar bir kenara doping tespit edilen sporcu dünya çapında bir sporcu ise kısa bir sürede affediliyor. Olayların akışı içinde Fair-Play ve Doping kavramlarının da ortadan kalkacağını veya kalkmakta olduğunu görmemek mümkün değil.

SORU: Fair-Play'in yanında ve Doping'in karşısında olan idealistler (ki ben de onlardan biriyim) kendi kendimizi daha ne kadar zaman kandırabileceğiz?

SONUÇ: T.M.O.K ve Avrupa Milli Olimpiyat Komiteleri Birliği'nin Yönetim Kurulu üyelikleri ile Sağlık ve Bilimsel Komisyonu başkanlıklarını yapmış biri olarak kendi yazdıklarımı kendim şaşıyorum. İnşallah olumsuz görüşlerim yaşlılığın verdiği bir duyarlılıktan ibaret ve yanlıştır.

Bir Anı

Güner Frik

Yıllardır 'Türkiye'de atletizmin neden gelişemediği' araştırılırken 'Parasızlık, sahasızlık, antrenör eksikliği, dış temas azlığı, bilgi yokluğu, gıdalanma hatası, yasa yetersizliği, kararnamelerin eskiliği vb. (siz devam edin) tartışılır. Spor şuralarında fikirler ortaya atılır, kararlar alınır. Konuşulanların çoğu havada kalır ve sonraki toplantılarda bunlar yeni konularmış gibi tekrar-tekrar ele alınarak oyun baştan oynanır. Politikacılar olacak, yapılacak, edilecek gibi cak-cuk'lu beyanat ve doğruluklarından kendilerinin bile emin olmadıkları istatistiklerden bahsetmeye koyulurlar. İdareciler ev, para, altın gibi vaatlerle elit sporcu yaratmaya, kuruluşlar ithal malı sporcularla başarılarını kanıtlamaya çalışırlar.

Bu yazıdaki gayem sporda ileri ülkelerde mevcut olan 'gençlere spor zevkini aşilayarak elit sporcu yetiştirmek' metodunun Türkiye'de unutulmuş öncülerini hatırlamak ve şükranla yadettir.

Anılarım beni gençliğimde yaşadığım ve Türkiye'de atletizmin parladığı tatlı bir devreye götürüyor. Spor eğitmeninin temel görevi olan teşvik ve kişiyi yönlendirme metodunun başarılı sonuçlarını sergilediği için anımı özet halinde anlatmaya çalışacağım. İstanbul Erkek Lisesi'nin orta kısmında okurken Beden Eğitimi öğretmenlerimiz Selim Duru ve Neriman Tekil bize bir oyun öğrettiler. Oyunun adı 'Olimpiyat Oyunu' idi. Her öğrenci kendisine bir ülke adı seçti ve jimnastik derslerinde 50 m. koşu, gülle atma ve yüksek atlama disiplinlerinde yarışmaya başladık. 30x40 cm. büyüklüğünde, üzerinde Diskopol resmi ve 1, 2 ve 3. gelenlere ismi ve derecesi yazılı mavi renkli diplomalar verilir ve öğretmenlerimizin sınıflara getirip tanıttıkları milli takım atletlerinin göğüs kısmında beyaz 'T' harfli kırmızı eşofmanları bizi büyüledi.

O kadar tesir altında kaldık ki tatil döneminde de Olimpiyat Oyunu'na devam ettik. Sultanahmet Camii imamının izin ve teşvikleri ile cami yanında sürat koşusu, tur atarak mukavemet koşusu, topraktan toprağa uzun atlama, ip üstünden yüksek atlama, süpürge sopaları ile cirit atma, taş gülle atma bize mutluluk veren zevkli oyunlar olmuştu.

Bir yıl sonra, şimdiki Adliye Sarayı'nın bulunduğu yerde, karakol ve askerlik dairesinin de izinlerini alarak; kum havuzu yerine toprağı kabarttık, kireç satın alarak kulvarları işaretledik, mahallemizdeki marangozdan, sırık atlamak için sopalar aldık (sık sık kırılırlardı). Harçlıkları toplayarak aldığımız çivili ayakkabılar olimpiyat oyununu ciddiye getirdi ve gelişen atletizm aşkımızın ikinci safhasına girdik.

Öğretmenlerimiz Selim Duru ve Neriman Tekil ile oğlu milli su sporcusu (Y. Müh. Toğan Gökçay) olan, Türkiye'mizin en değerli eğitimcilerinden Celâl Ferdi Gökçay öğrencilerdeki heves ve masum spor sevgisini değerlendirdiler. Okulun arka bahçesine bir kum havuzu, sırk ve yüksek atlama sehpa ve çitaları, gülle ve cirit malzemeleri sağlandı. Derslerde başarılı olmak şartı ile bizlere haftada üç gün antrenman yapmak müsaadesi verildi.

Derken, bir yıl daha geçti. Resmi yarışmalarda 4. kategoriden üst kategorilere yükselmeye başladık. Birimiz 16 yaşında milli takıma girdi (Selim Yalın). Bir yıl daha geçti ve Türkiye rekorlarını kırmaya başladık (Eşref Aydın, Güner Frik, Kemal Köksal). O devre Türk Milli takımına giren İstanbul Erkek Liseli 8 atletin isimleri alfabe sırasına göre: Halit Arsever (Sırık), Eşref Aydın (Mukavemet), Ethem Bölen (Tekadım), Mehmet Çağatay (Cirit), Güner Frik (Üçadım), Kemal Köksal (Cirit), Selim Yalın (Yüksek).

İlginç olan husus o yıllarda diğer lise öğretmenlerinin de Duru ve Tekil'e benzer çalışmalar yapmış olmalıdır. Nitekim Galatasaray Lisesi'nden: Ali Dikencik, Cezmi Or, Cevat Tugay, Fuat Yılbar. Haydarpaşa Lisesi'nden: Kemal Aksur, Sezai Aytan, Ruhi Sarialp, Kâmuran Tekil. Kabataş Lisesi'nden: Levent Demirel gibi isimler bir tutam örnektir.

Atletizm yarışmalarına ortalama 5000 seyirci gelmesi, iki Türk atletinin dünyanın en iyi on atleti arasına girebilmesi, olimpiyatta madalya (Sarialp) alabilecek derecelere varılmasına yol açan: 'Gençlere spor zevkini aşilayarak elit sporcu yetiştirme'de en başarılı metodu uygulayan Duru, Saver, Tekil ve diğer idealist Türk eğitimcilerini şükranla anarak Türkiye'de ana spor atletizmin neden gelişmediği sorusuna bu anının bir aydınlık getirebileceğini umarım.